

Kto by mohol, Pane, myslou preniknúť čo i len jediný z tvojich výrokov? Viac je toho, čo nám uniká, ako toho, čo zachytávame, ako keď smädní pijú z prameňa. Lebo Pánovo slovo poskytuje veľa aspektov, podľa mnohorakej cháповosti tých, čo sa z neho učia. Pán vystrojil svoje slovo mnohými farbami, aby sa každý, kto sa z neho učí, mohol zadívať na to, čo jeho zaujme. Do svojho slova ukryl rozličné poklady, aby sa každý z nás obohatil v tom, v čom sa cvičí.

Božie slovo je stromom života, ktorý ti zo všetkých svojich strán ponúka požehnané ovocie, ako tá skala, čo sa otvorila na púšti, aby zo všetkých svojich strán poskytovala duchovný nápoj. „Jedli,“ hovorí Apoštol, „duchovný pokrm a pili duchovný nápoj.“

Keď sa teda niekomu dostane istá časť jeho pokladu, nech si nemyslí, že v tomto slove je iba to, čo našiel on, ale nech uzná, že on vedel nájsť iba toto z veľkého množstva toho, čo v ňom je. Ani nech nehovorí, že toto slovo je suché a neúčinné len preto, že sa mu dostala iba táto časť, a nech ním nepohrda, ale nech vzdáva vďaky za jeho bohatstvo, ktoré nemôže obsiahnuť. Raduj sa, že si premožený, a nesmúť, že ťa prevýšilo. Smädný má radosť, keď pije, a nesmúti, že nemôže prameň vyčerpať. Prameň má premôcť tvoj smäd, a nie smäd prameň, lebo ak sa tvoj smäd uhasí bez toho, že by sa prameň vyčerpal, budeš sa z neho môcť zasa napiť, keď budeš smädný. No keby po uhasení tvojho smädu vyschol aj prameň, tvoje víťazstvo by sa premenilo na tvoje nešťastie.

Vzdávaj vďaky za to, čo si získal, a nesmúť za tým, čo ostalo v nadbytku. Čo si získal a k čomu si prišiel, je tvoj podiel, a čo zostalo, je tvojím dedičstvom. Čo nemôžeš pre svoju slabosť získať za jednu hodinu, môžeš získať, ak vytrváš, v ďalších hodinách. Ani sa zlovoľne nepokúšaj prijať jediným dúškom to, čo na jeden dúšok prijať nemožno, ale ani sa z lenivosti nevzdávaj toho, čo môžeš prijať postupne.

Božie slovo - nevyčerpatelný poklad (Sv. Efrém)

Napísal Balek Robert

Pondelok, 15 Marec 2010 14:40

Z Komentára svätého diakona Efréma k Diatessaronu
(1, 18-19: SCh 121, 52-53)